

Një Deklaratë për Unitetin e Krishterë Ortodokse në Amerikë

Ne besojmë se jemi njerëzit më me fat, të bekuar nga Zoti të jemi të krishterë ortodoksë dhe të jemi amerikanë të lirë. Ne pranojmë përgjegjësinë për t'i "bërë dishepuj të të gjitha kombeve" në këto brigje, siç na kërkoi Krishti në Ngjitjen e Tij.

Ne marrim frymëzim nga deklarata e Patriarkut Ekumenik Meletios në vitin 1922, i cili tha: “Kam parë dhe kuptuar se sa i lartësuar do të mund të ishte emri i Ortodoksisë...nëse më shumë se dy milionë ortodoksë do të bashkoheshin në një organizatë kishtare, një Kishë Ortodokse Amerikane.”

Ne shohim se dëshmia e krishterë ortodokse në Amerikë është dobësuar nga fragmentimi ynë në më shumë se një duzinë enklavash etnike. Ne besojmë se Krishti qan për këtë përçarje.

Ne i bëjmë thirrje të gjithë njerëzve të krishterë ortodoksë të Amerikës – klerikëve dhe laikëve – të mblidhen së bashku në një Kishë Ortodokse të vetme, të unifikuar të Amerikës, nën rregullat dhe traditat historike të Ortodoksisë.

Ne i shikojmë hierarkët tanë në Asamblenë e Ipeshkvijve – i cili u themelua në vitin 2009 pikërisht për këtë qëllim – për të na udhëhequr në këtë kërkim. Ne i urdhërojmë ata – si Jozefi i Arimateas – të marrin guxim dhe si ne, të shihen hapur se janë të gatshëm të bëjnë sakrifica për hir të ruajtjes dhe rritjes së Kishës së Krishtit për fëmijët tanë dhe për kërkuesit e së vërtetës hyjnore.

Ne e deklarojmë veten si amerikanë me prejardhje krenare nga brigjet e lashta, por jo më pjesë e një diaspore kishtare që e vendos etninë përpara krishterimit ortodoks, që Kisha jonë të mos zbehet ndërsa lidhjet etnike zvogëlohen me kalimin e kohës.

Ne besojmë se administrimi i famullive dhe dioqezave tona nga kishat mëmë në brigjet e largëta është jokanonik dhe i pafuqishëm. Ne udhëhiqemi në këtë nga kanone dhe tradita të qarta të Kishës: që të ketë vetëm një peshkop të krishterë ortodoks në çdo vend; se peshkopët e huaj nuk kanë autoritet jashtë territorit të tyre; dhe se në bazë të traditës së vendosur ortodokse në një shumicë të madhe vendesh, kur një bashkësi kombëtare e krishterë ortodokse zhvillohet në një territor të ri, të krijohet një kishë e vetme lokale, e cila bashkon çdo besimtar në doktrinën ortodokse.

Ne ripohojmë rolin e duhur të laikëve në qeverisjen e Kishës. Ne e kuptojmë këtë se do të thotë se laikët i përmbahen klerit përta përta respektit dhe çështjeve të doktrinës. Në këmbim, ne besojmë se tradita e krishterë ortodokse dhe praktika historike kërkojnë që kleri të respektojë thirrjen e laikëve për llogaridhënie, transparencë, kolegjalitet, respektim ndaj procesit dhe kanuneve të Kishës, dhe në fund të fundit, unitet.

Në bërjen e kësaj deklarate, i kujtojmë vetes guximin dhe udhëheqjen historike të laikëve në themelimin dhe rritjen e Kishës së vetme të Krishterë, në mbrojtjen e besimit të vërtetë të Ortodoksisë gjatë shekujve të mosmarrëveshjeve dhe në ndërtimin e famullive të reja në mbarë botën, ndërsa emigracioni lulëzoi.

Ne besojmë se administrata e huaj dhe indiferenca, dhe fragmentimi dhe përçarja etnike vendase, kanë çuar, shumë shpesh, në qeverisje të keqe. Kjo ka kontribuar në mënyrë të konsiderueshme në rënien e famullive dhe dioqezave amerikane, pasi brezat pasardhës shohin kisha etnike që janë indiferente dhe nuk reagojnë ndaj nevojave të tyre në një Amerikë multikulturore. Ne besojmë se jemi një komunitet i veçantë dhe i pjekur i krishterë ortodoks amerikan që është gati të bëhet një Kishë Ortodokse e vetme dhe e unifikuar e Amerikës.

Ne e kuptojmë frikën që vjen me perspektivën e ndryshimit. Ne besojmë se një kishë ortodokse e bashkuar dhe e rigjallëruar e Amerikës do të ishte një dinamo e frikshme shpirtërore dhe morale që do të ishte një forcë e fuqishme për të mirën në botë, duke u ofruar më shumë mbështetje dhe vitalitet Patriarkanave të lashta dhe Kishave Nëna sesa juridiksionet etnike të ndara dhe në rënie. duke siguruar.

Ne parashikojmë veçanërisht një Kishë të Bashkuar të Krishterë Ortodokse të Amerikës që të jetë një mburojë e forcuar e mbështetjes për Patriarkatat e lashta që nuk kanë më mbrojtjen e brendshme qeveritare që kanë Kishat Ortodokse Kombëtare. Ne besojmë se kjo Kishë e bashkuar Amerikane, duke përdorur zërin e fuqishëm të qytetarëve amerikanë të përkushtuar, do të marshojë një nivel të paparë mbështetjeje materiale, morale dhe politike për Ortodoksinë botërore. Një shoqëri e bashkuar, në rritje e Arkonëve Pan-Ortodoksë [Order of St. Andrew the Apostle – Archons of the Ecumenical Patriarchate in America] dhe e Kujdestarëve të Besimit të juridiksioneve të tjera, e zotuar për të mbështetur dhe mbrojtur Patriarkatat e lashta të Kostandinopojës, Aleksandrisë, Antiokisë dhe Jeruzalemit, do të çimentojë marrëdhënien e veçantë që lidh fëmijët me prindërit e tyre.

Ne besojmë se shqetësimet për humbjen e traditave, zakoneve dhe gjuhës janë gjithashtu të pavend, sepse ne i atribuojmë fuqimisht idealit amerikan të “ *e pluribus, unum* ...nga shumë, një”, për ruajtjen e praktikave lokale, famulli pas famulli. Ne besojmë se gjuha dhe zakonet duhet dhe duhet të ruhen ashtu siç zgjedhin famullitë. Në këtë, eksperimenti multikulturor amerikan do të vazhdojë, ashtu siç ka bërë që në fillimet e tij. Përpjekjet e hershme pan-ortodokse si Organizatat Ndërkombëtare Ortodokse të Krishtere (IOCC) dhe Qendra e Misionit të Krishterë Ortodokse (OCMC) do të shohin që puna e tyre e mirë të lulëzojë në një Kishë të bashkuar.

Ne besojmë gjithashtu se modeli amerikan i Shteteve të Bashkuara të reja, i cili mori më shumë se një dekadë nga shpallja e pavarësisë deri në miratimin e një kushtetute qeverisëse, është një model i dobishëm për qeverisjen tonë të re të Kishës. Kjo Kishë e re as nuk do të fshinte identitetin tonë ortodoks dhe as nuk do të injoronte traditat dhe precedentët tanë, por në vend të kësaj do t'i përshtatte këto parime të frymëzuara nga Zoti dhe të nderuara nga koha brenda realitetit të një Kise Ortodokse të bashkuar të Amerikës. Ne besojmë se mund të marrim kohën tonë, të rritemi në Krishtin dhe ta bëjmë atë siç duhet.

Prandaj, ne besojmë se Asambleja jonë e Ipeshkvijve duhet – si në praktikën historike – të mblidhet si një sinod, të zgjedhë kryesuesin e vet, të shpallë Kishën në Amerikën e Veriut si një kishë autoqefale, kanonike dhe të kërkojë njohjen e kësaj autoqefalie që prej të pesëmbëdhjetëve. Kishat Ortodokse Autoqefale.

Në këtë, ne i bëjmë thirrje Frymës së Shenjtë, i cili lanë botën me urtësi dhe rregull të mirë, dhe që nuk njuh kufij kombëtarë, etnikë apo të tjerë, të ndihmojë për t'i bërë të qartë gjithë tokës lutjen tonë: të ndihmojë Kishën tonë të përparojë, kështu për të mbajtur dhe sjellë Krishtin në jetën e të gjithë njerëzve. Ne lutemi që Zoti do t'i drejtojë këto përpjekje, që ato të jenë gjithmonë të mbushura me përulësi të përzemërt dhe që Kisha e re e bashkuar për të cilën lutemi dhe që punojmë për ta krijuar, të jetë, në çdo kohë dhe në çdo mënyrë, për lavdinë më të madhe të Zotit.